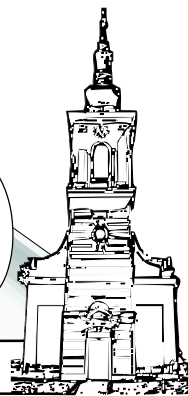

LÉVAI ÓRÁLLÓ

A Lévai Egyházközség információs és közéleti lapja

V. évfolyam

Léva, 2014. május 1.

I. szám

„Tápláltuk még eddig egymást remén(y)séggel”

/Czeglédi Péter gályarab lelkésznek a trieszti börtönben írt verséből. 1675/

Kedves Olvasó!

Tisztelettel köszöntjük a Lévai Órálló legújabb számának olvasóit. A lapunkban, ebben az esztendőben is a Czeglédi Péter Napok programját olvashatják. Örömmel tölt el bennünket, hogy évről évre nő a rendezvény kínálata és bővül a program. Ebben az évben egyháztörténeti kiállítás, koncert, egyházmegyei majális, biciklitúra és több érdekes program várja az érdeklődőket. A rendezvények közül kiemelkedik az elmúlt esztendőben először megrendezett egyházmegyei majális. Egy éve,- ebből is látszik, milyen gyorsan repül az idő,- az egyházmegyei napnak Hontfüzesgyarmat adott helyet. Mivel ilyen rendezvény még nem volt az egyházmegyénkben, ezért mi magunk is izgatottan vártuk, vajon mennyire van létjogosultsága egy ilyen alkalomnak. Lesz rá igény, meg tudjuk szólítani az embereket? Örömmel tapasztaltuk, hogy milyen nagy volt az érdeklődés. Reméljük ez ebben az évben is így lesz. Nem titkolt szándékunk, hogy hagyományt szeretnénk teremteni. Ami nem könnyű a mai világban. Csak összefogással és komoly szolgálattal lehet értékeset alkotni. Ez egy éve sikerült, annak ellenére, hogy nem minden volt tökéletes és egy-két hiba is belecsúszott a lebonyolításba. De csak az nem vét hibát, aki nem tesz semmit. Utólag úgy látom, merészek voltunk, de bízunk abban, hogy a befektetett munkának lesz gyümölcse. Igyekeztünk tartalmas programot készíteni. A helyszín is kedvezett, a hontfüzesgyarmati gyülekezet és önkormányzat is teljes odaadással segítette az alkalmat. Az első évfolyam sikerült, mert mindenki azt akarta, hogy jó legyen. Mindig fontos a jó kezdés, mert az megalapozza a holnapot. A holnapból, pedig újra jelen lesz, és ez újra kihívást jelent.

- folytatás a 2. oldalon -

Barsi Református Egyházmegye
IV. Czeglédi Péter Napok
2014. május 1-4.

A tartalomból

- Húsvéti győzelem - igei üzenet > 2.o
- „Erő és öröm van lakóhelyén” - beszámoló a III. Czeglédi Péter Napokról > 3.o
- A IV. Czeglédi Péter Napok programja > 4.o
- „jó reménységgel ajándékozott meg” - az egyházmegyei majális programja > 4.o
- Bemutatkozik Vámosladány > 5.o
- Bemutatkoznak az alkalom előadói > 6-10.o

„Szavad törjön utakat“

- igei üzenet, gondolatok

„Tápláltuk még eddig egymást remén(y)séggel“

- folytatás az 1. oldalról -

Talán most még nehezebbnek tűnik a feladat, pedig a helyszín és a befogadó közösség is ugyanúgy megtesz mindent azért, hogy jó házigazda legyen. Az egyházi rendezvényeknek van egy sajátos lelkülete. Istent magasztaljuk, őt imádjuk minden formában. Tegyük azt bárhol, otthon kell éreznünk magunkat. Nem úgy viselkedünk, mint vendégek, akiket ki kell szolgálni, hanem mint házigazdák, akik

szolgálni akarnak. Fontos, hogy így éreznünk, mert az otthonunk a barsi egyházmegye. A világnak ezt a kis szegletét bízta ránk a Mindenható, hogy gondozzuk és ápoljuk. Így fog nekünk növekedést adni minden szolgálat, amit szívből és lélekből teszünk. Ehhez persze elengedhetetlen, hogy mindenki hozzá tegye a maga részét. A többit pedig reménységgel várjuk. Reménységgel

várjuk mindenkor a mi szabadítónkat, az Úr Jézus Krisztust. Várjuk az ő Szentlelkét, hogy az építse tovább az Anyaszentegyházat. Építsük vele együtt reménységgel, építsük vele együtt alázattal és bízunk benne, hogy a fáradozásunk nem hiábavaló.

Kedves Testvérek! Legyen velünk az Úr, erősödjünk hitben és szeretetben mindnyájan!

Húsvéti győzelem

(Luk 24,1-12 és a Jel 3,21 alapján)

Nagypénteken három asszony és egy tanítvány, János állt Krisztus keresztye alatt. Míg a többiek távol álltak a kereszttől, ők Jézus szenvedésében akartak osztozni. Voltak, akik csúfolódtak, gúnyolódtak, vagy kezüket dörzsölték, mert látták Jézus tehetetlenségét. Az, aki azt mondta, hogy lerombolja a templomot és három nap alatt felépíti, elveszett. Aki másokat megmentett, önmagát nem tudta megmenteni, - sokan így csúfolódtak. A nagypénteki tömeg a mai ember gondolkodását, a Krisztushoz és követőihez való viszonyát is hűen bemutatja. Ma is vannak, akik Krisztus ügyét semmibe veszik, akik káromolják őt, vagy távol állnak tőle. Ma is vannak, akik csodát várnak tőle, és ha az nem következik be, akkor csalódottan tovább állnak, mert felszínes a hitük. Kevesen vannak, akik kitaranak, vagy bevonódnak az eseményekbe. Kevesen vannak, akik azonosulnak a szenvedővel, akik osztozni akarnak mások fájdalmában. Ezek az asszonyok és János, ott álltak némán, szótlán Krisztus keresztye alatt. Némán, csendben, várva a beteljesedést, a végzetet. Osztoztak Jézus halálában. Bevonódtak Krisztus szenvedésébe és halálába és ez lett a végső válaszuk a látottakra. Ott álltak némán és valahol lelkük mélyén beletörődtek a megváltoztathatatlanba. Vannak olyan helyzetek, amikor az ember kénytelen beletörödni abba, hogy nincs tovább, nincs válasz a kérdésekre. Némán kell tűrni és várni. Nem lehet mindent erőből és a tudás alapján megoldani. Nehéz helyzetekben akkor fogunk tudni helyállni, amikor felismerjük és elfogadjuk határainkat. A lehetőségeink határát látva viszont nem szabad feladni a küzdelmet, mert az Isten a türelmeseknek azt az utat is meg fogja mutatni, amely túlmutat a látottakon és a megtapasztaltakon, túlmutat a határainkon. Egyedül csak az képes tovább lépni, a kudarcokat feldolgozni, aki önmérsék-

letre, alátrá képes. Vannak helyzetek, amikor jobb csendben várni az Úr szabadítására, ahelyett, hogy valamit cselekednénk. Krisztus halála, amely kívülről nézve veszteségnek tűnik, valójában az új élet és megváltás első zsongója lett. Egy olyan veszteség, amely magában hordozza a teljes diadalmat.

Krisztus győzött, és bevont bennünket ebbe a győzelembe. A szabadítás mindig onnan felülről jön. Az Isten számára nincs lehetetlen. Jézus meghalt, majd feltámadásával győzött a halál felett, hogy megszabadítson. Győzött, a Golgotán mellette álló, a halált végső válaszként elfogadó asszonyok reményvesztett állapota felett. Győzött, a tőle távol álló hitetlenkedők és őt gyalázók célt tévesztett élete felett. Már ott a kereszten legyőzte a gyűlöletüket, csúfolódásaikat és vádjait, azzal, hogy felvitte a keresztre az egész világ bűnét és fájdalmát. A kegyelem és irgalom volt a válasz a világ bűnére. Számunkra a kérdés az, hogy oda tudjuk-e vinni bűneinket Krisztushoz és készek vagyunk mi is a győztes oldalára állni?

Az asszonyok igyekeztek a hét első napján a sírhoz menve befejezni a félbehagyott temetést. Megadni Jézusnak a végtiszűességet. Nem tehettek többet, hisz a halált és gyászukat végleges állapotnak tudták. Bár látták, hogy üres a sír, mégsem

tudtak örülni. Megrémülve a földre szegeztek tekintetüket. Még mindig a nagypénteki esemény hatása alatt álltak. „Miért kerestek a holtak között az élőket?” Rossz helyen kerestek, rossz helyre álltak az asszonyok. A sír, a halál nem tudta magában megtartani azt, aki él. Még mindig nem a győztes Krisztust keresték, aki legyőzte a halált. Pedig a húsvét pont erről szól. Itt már nem némán szótlánul kell keresnünk Jézust, hanem örvendeznünk kell. A győztes Krisztus mellé kell állnunk és örvendezni. A helyünk a feltámadott Krisztus mellett van. A helyünk ott van, ahonnan ez az élet kiárad. Oda kell menni, ahol ennek a győzelmes életnek uralma alatt állhatunk. Azokban a dolgokban kell megtalálni az Urat, ahol a határok felett mindig győz a határtalan élet és szeretet. Az Isten maga a határtalanság. Mellette értelmet nyer minden élet. Igazi győztesek csak akkor leszünk, ha Krisztust választjuk. Ő tanít meg bennünket is győzni a félelmeink, a kétségeink a kicsinyhitűségünk és a gyűlölet felett. A feltámadott élet győztesé tesz bennünket. Annyi évtizeden keresztül árván hagyott, pásztor nélküli népünket is győztes néppé formálja. Nem elég csak bevonódnunk a fájdalmas és megváltoztathatatlan múltba. Hanem tovább kell lépni. A mi népünk, közösségeink erőt meríthetnek Krisztusnak és hűséges követőinek naponkénti győztes csatáiból. Győztes feltámadást, az Isten szeretetébe örömteli bevonódást kívánok minden kedves testvéremnek, családoknak és közösségeknek 2014 húsvétvasárnapján, Léván és Felvidéken egyaránt. Hozzon az idei húsvét diadalmat és igazi életet mindnyájunknak! Ámen

Elhangzott a lévai református templomban, 2014 húsvétvasárnapján.

Kassai Gyula református lelkész

„Szavad törjön utakat“

- igei üzenet, gondolatok

„Erő és öröm van lakóhelyén“

I. Krón 16,27

Reformátusok élő szóval és zenével

Barsi Egyházmegyei Majális,
Hontfűzesgyarmat, 2013. május 1.

„Erő és öröm van lakóhelyén“, ez a bibliai idézet volt a III. Czeplédi Péter Napok nyitó rendezvényének a „Reformátusok élő szóval és zenével“ című Barsi Egyházmegyei Majálisnak a központi gondolata.

A Hontfűzesgyarmaton, 2013. május 1-én megtartott rendezvényen több mint 500-an vettek részt. A barsi reformátusok legrangosabb eseménye az egyházmegye gyülekezeteit fogta össze, de érkeztek vendégek Magyarországról is. Az alkalmon részt vett a Pócsmegyer-Leányfalui Társegyház népes csoportja, valamint jelen voltak a Pestszentlőrinc-Kossuth-téri és szőládi reformátusok is. A résztvevők száma jelezte, hogy az itt élő nép hitében és nemzettudatában meg akar maradni és meg kíván erősödni. A felemelő együttlét a délelőtt folyamán ifjúsági találkozóval (Erdélyi Pál vágfarkasdi lelkész igeszolgálat, Kassai Tímea lévai lelkész az ifjúsági találkozó vezetője, Tóth Árpád oroszai lelkész csoportvezetés, Ficzer Tamás nyitrai lelkész gitárkíséret) és gyermek istentisztelettel (Révészné Bellai Csilla sárói lelkész szolgálatával) kezdődött, majd a zsúfolásig megtelt templomban folytatódott, ahol Pásztori Attila nagyodi lelképásztor hirdetett igét. A lelképásztor a találkózót egy vegyeskarhoz hasonlította, amelyben a jelenlévők mindnyájan egy akarattal Isten dicsőségére szolgálnak. A régi és az új rend képviselői számára a közös szolgálat harmóniát és örömet jelent. Az igehirdetést a helyi lelkész Csernyik Magdolna és Kiss Pál barsi esperes köszöntője követte. Egyházmegyénk első órállója köszönetet mondott az ötletadó és főszerző lévai gyülekezetnek és lelkészházaspárnak az alkalom megszervezéséért, kiemelten köszönetet mondott az otthont adó helyi gyülekezetnek és önkormányzatnak, valamint az alkalom szervezésében aktívan részvevőknek a fáradhatatlan és közösséget formáló szolgálatért. Az istentiszteleten először tapasztalhatták meg az egyházmegye kórusai és lelkészei a közös éneklésben rejülő felemelő szolgálat erejét. Ficzer Tamás nyitrai lelkész vezetésével két dicséret hangzott el, majd Meister Éva szolnoki művészné Árva Bethlen Kata életét mutatta be egyszerűes színjátékával. Az istentisztelet a himnusz éneklésével ért véget. A majális a helyi

kultúrház épületében folytatódott, melynek háziasszonya Ambrus Erika ipolypásztói lelkész volt. A Lévai Órállóban megjelent részletes program hirdette, hogy három helyszínen folytatódik tovább a reformátusok találkozója. A gyönyörűen felújított kultúrházban először a község polgármestere Pilinsky Károly köszöntötte a nagyszámú jelenlévőket. akinek ezúton is hálás köszönetet mondunk a nagylelkű támogatásért. A nagyteremben a budapesti Balogh, Borzsák, Radványi Trió, az apácaszakállasi Cédrus együttes és a Nagy Csomor család tagjai adtak élő koncertet. Rövid kulturális műsorral a Czeplédi Péter Református Gimnázium diákjai kedveskedtek. Az előtérben a budapesti Periferic Records zeneműkiadó kiadványai és könyvadás várta a közösséget. Ugyanitt az egyházmegye asszonyai által szeretettel elkészített süteményeket és a frissítőket szolgálták fel. Köszönet a fáradtságos munkájukért. Ez idő alatt az érdeklődők a barsi gyülekezetek életét bemutató képsorozat nézhettek meg (Izsmán Jónás ipolypásztói és Révészné Bellai Csilla sárói lelkészek állították össze, az alkalom logóját is a lelkész készítette). A nagyteremben gazdag egyházművészeti és népművészeti kiállításra tekinthettek meg a résztvevők. A barsi asszonyok hímezett terítői és abroszai, a gyülekezetek értékes úrszati terítői és kézműves alkotásai nemcsak a rendezvényt díszítették, hanem a hagyományokat és értékeket szerető barsi reformátusok ősi hitét, egyházszeretét is gazdagon közvetítették a jelenkornak. Köszönet a hontfűzesgyarmati Doba Ágnes hozzájáruló segítségének. Az alkalom további különlegessége a zselízi és lévai régió magyar iskoláinak bemutatója volt. A farnadi, nagysallai, zselízi, lévai, érsekkétyi általános iskola, a lévai óvoda és gimnázium gazdag életébe tekinthettek bele. A szervezők több pályázatot is meghirdettek erre a napra. A rajz- és esszépályázat alkotóinak munkáit is megcsodálhatták a helyszínen. Kiállításra kerültek Révészné Bellai Csilla fotói „Isten közelében“ címmel, valamint Sándor Veronika újlóti lelképásztor édesapja által készített nádképek. Amíg a nagyteremben pezsgött az élet a kisteremben két színvonalas előadás kötötte le a népes hallgatóságot. Dr. Sándor Balázs Budapestről a 450 éves Heidelbergi Kátéről, Hajdú Zoltán Levente szőládi lelkész a szórványgondozásról tartott építő előadást. Helyet kapott a diakóniai szolgálat is, Rác Jolán diakóniai lelkész vetítéssel mutatta be egyházunk szeretetszolgálatát.

A sátor mellett közben finom gulyás készült. Köszönet Szép Lászlónak és kedves feleségének az ízletes falatokért. A szervezésben nyújtott segítségért Tóth Zoltán garamlői és Kuczy Lajos garammikolai lelképásztoroknak is kijár az elismerés. Révész László és felesége báránnyúst ajánlott fel, amit a szervezők örömmel fogadtak. Az udvaron az íjászat (Bohák József Érsekkéty), a kézműves foglalkozás (Göbö Judit Léva) kötötte le a legifjabbak figyelmét, a gyerekekkel mindvégig a fáradhatatlan zselízi lelkészházaspár Révész László és felesége, a garamszentgyörgyi Molnár Ildikó pedagógus és az ésekkétyi Bohák Ildikó diakónus foglalkozott.

Az alkalom végén a több kategóriában meghirdetett pályázatok kiértékelésére került sor. Több mint 50 rajz- és esszépályázat érkezett be, a legügyesebbek értékes könyvjutalomban és oklevélben részesültek. A „méteres rétesre“ több mint húsz finom barsi rétes érkezett. Kiss Ilona farnadi lelkész által összegyűjtött és előkészített minták alapján az öttagú bíráló bizottság kiértékelte a réteseket. A legmagasabb pontszámot a felsőpéli Mikes Jolán kapta. Gratulálunk nemcsak a győztesnek, hanem a többi asszonytestvérnek is, akik nemcsak a versenyre, hanem az egyházmegyei napra is sok-sok finomságot készítettek. A gazdag program moderált beszélgetéssel ért véget. A kerekasztal résztvevői: Böszörményi Gergely Budapestről, aki a több éves hagyománnyal rendelkező Református Zenei Fesztivál és a Református Énekek nevű kórustalálkozó lelkes szervezője, Dr. Somogyi Alfréd apácaszakállasi lelképásztor és György András somorjai lelkész voltak. A moderált beszélgetést Kassai Gyula lévai lelkész vezette. A diskurzus a reformátusság küldetéséről, az élő szolgálatról és a társadalomban betöltött egyéni felelősségről szólt. Somogyi tisztelettel idézve, aki a központi ige fogalmait megfordítva kijelentette, „ha az Úr lakóhelyén erő és öröm lakozik, akkor nekünk ott a helyünk mindenkor, ahol ez az erő és öröm kiárad.“ Mi is elmondhatjuk, május 1-én Hontfűzes-gyarmaton megtapasztalhattuk, hogy milyen csodálatos volt együtt lenni, együtt szolgálni az alkalmon. Az összetartozásról tettek tanúbizonyságot a résztvevők, a szervező egyházmegye lelkészei, a helyi gyülekezet tagjai, a helyi önkormányzat dolgozói és mindazok, akiket most nem nevezhetünk néven, de az ő odaadó szolgálatuk is Istent dicsőítette. Biztosak lehetünk afelől, hogy a kellő időben mindennek meglesz a gyümölcse.

Köszönet a gyülekezetek, a vállalkozók és magánszemélyek anyagi támogatásáért, a részvételért, mindezekért Istennek legyen hála és dicsőség!

„Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!”

- hírek beszámolók az egyházközség életéből

„Tápláltuk még eddig egymást remén(y)séggel”

/Czeplédi Péter gályarab lelkésznek a trieszti börtönben írt verséből -1675/

IV. CZEGLÉDI PÉTER NAPOK

2014. május 1-4.

Előrendezvény

Április 23. szerda

9.30 - 16.00 Egyházmegyei
lelkésztovábbképző
„Húsvét után – Halál, hol a te
fullánkod?”

előadók: Szűcs Ferenc és Bodó Sára
Zselíz, Magyar ház

Főrendezvények

Május 1. csütörtök

13.00 - 20.00 „... jó reménységgel
ajándékozott meg.” II. Thessz. 2,16-17
(Barsi Egyházmegyei Majális)
Vámosladány (templom, kultúrház)

Május 2. péntek

12.00 -13.00 „Kálvin János, a reformáció
és a gályarabok”
Millisits Máté művelődéstörténész
előadása, A kiállítás megnyitója
Léva, Czeplédi Péter Református
Gimnázium

Május 3. szombat

17.00 - 18.30 Mészáros János Elek
koncertje - Léva, református templom

Utórendezvények

Május 8. csütörtök

9.00 - 20.00 Tour de Bars - Biciklitúra
fiatoknak
Ladány - Horhi - Ladány

Június 4. szerda

14.00 -16.00 „Nincs helye a
lemondásnak”
Nemzeti Összetartozás Napja Léván
Esterházy János emléktáblájának
felavatása

14.00-15.00 Ökumenikus istentisztelet a
római katolikus templomban
14.00-16.00 Czeplédi Péter Református
Gimnázium udvara - az emléktábla
leleplezése

Július 13. vasárnap

A református iskolákban tanultak
találkozója
Helyszín: Nagyölvéd

Barsi Egyházmegyei Majális

VÁMOSLADÁNY 2014. május 1, csütörtök 13.00 - 20.00

„...jó reménységgel ajándékozott meg.”

II. Thessz. 2,16-17

Tervezett
program

1. Református templom

13.00-14.00 - Nyitóistentisztelet
Igehirdető Ft. Bellai Zoltán kaposvári lelképásztor
A reménység fája átadása:
Csernyik Magdolna és Icsó Sándor
Dálnoky Annamária - ének
Esperesi köszöntő, Polgármesteri köszöntő

13.55-14.10 - Kórusok műsora

A barsi gyülekezetek és lelkészek összkórusa
Karnagy: Ficzer Tamás nyitrai lkp.
Himnusz

Előadások a templomban: (Moderátor: Ficzer Tamás)

14.30 -16.00 - Jakab-Köves Gyopárka: Nők és asszonyok szerepe
az egyházban

16.30 - 18.00 - Rácz Tibor: Szórványmissziós lehetőségek - A Tatai
Református Egyházmegye Gerecei Missziójának a bemutatása

2. Nagyszínpad (kultúrház)

14.30 - 20.00

14.30 A gömői egyházmegye lelkészeinek együttese
15.00 Saróka Liliána
15.30 A Tabulatúra együttes fellépése
16.15 A pályázatok kiértékelése
16.45 Papp Viola
17.00 A komáromi ifi koncertje
17.30 Érsekkétyi iskola
18.00 Lévai gimnázium
18.30 Pengő együttes

Moderálás: Ambrus Erika

3. Nagy közösségi terem

15.00 - 20.00

Kiállítás Mátyás Lajos képeiből: Barsi református templomok
Kézműves ill. íráspályázat kiállítása
Könyvvásár - Izsmán Jónás
Sütemények, pogácsák, frissítők

Előtér:

„A dicsőséges időkről” - Képek a barsi egyházmegye
gyülekezeteinek a múltjáról

4. Kis közösségi terem

13.00 -16.00 - Ifjúsági program

Bölcsföldi András és a budapesti teológusok
Házigazda: Antala Éva

18.00-19.30-Pódiumbeszélgetés„Egyházmegyénk reménysége”
(Bellai Zoltán, Bölcshöldi András, Rácz Tibor, Kiss Pál, Tóth
Zoltán, moderátor: Kassai Gyula)

5. Udvar

13.00 -16.00 - Gyerekprogram sátorban - a játszótér mellett
(rossz idő esetén a gyülekezeti teremben):
Révészné Bellai Csilla és Szathmáry Zsuzsanna vezetésével

-Nagysátor: főzés és étkezés

-Kisérőrendezvények:

íjászat a templom előtti parkban
kézműves vásár a kultúrház előtti sétányon

„Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!”

- hírek beszámolók az egyházközség életéből

“... jó reménységgel ajándékozott meg.”

II. Thessz. 2,16-17

Barsi Egyházmegyei Majális

Vámosladány

2014. május 1.

Barsi Református Egyházmegye

 IV. Czeglédi Péter Napok
 2014. május 1-4.

Vámosladányi Református Egyházközség rövid története

A vámosladányi református egyház alakulása a XVI. század második feléhez fűződik. Ekkor a község lakossága teljesen református volt, egészen 1773-ig. Ekkor a gyülekezet ingó és ingatlan javai, kormányrendelet alapján, a megyei hatóság segítségével elkoboztattak és a prédikátor pedig elűzetett. Az elkobzás után a ladányi református ekléziát Óvárral együtt, az óvári plébános felügyelete alá helyezték, de a református hívek lelki vágyakozásuk kielégítésére, az anyává lett Kiskérre, majd annak megszűnte után Varsányba jártak igét hallgatni. Teljes 50 évig volt Vámosladány lelkipásztor nélkül, de ennek ellenére a gyülekezet nem hullott szét. Az egyházközség 1783-ban kieszközölte, hogy imaházat építhessen és lelkészt hívasson. Még ebben az évben hozzá társult Óvár, mint filia. A következő esztendőben már templomot emelt a gyülekezet. A templom tornya 1802-ben épült, bádoggal 1866-ban,

majd 1934-ben fedték be. A templom mellett álló lelkészlak 1851-ben épült. A templom jelenlegi harangjai 1848-ból származnak. Az egyház megalakulásának kezdete óta lelkipásztorainak neve egészen 1655-ig ismeretlen. Bizonyára a történelmi viharok megsemmisítették a feljegyzéseket. 1655-ből csak a díjlevél ismeretes.

Ladány lelkipásztorai:
 1662- Zelízi István, 1668- Gyarmati György, 1669-Tatai András, 1702-Jókai Sámuel, 1731- Püspök Mihály, 1783-Egerszegi György, 1792-Ciffári Molnár István (heidelbergi akadémikus), 1799- Mikle Mihály, 1806- Bartók András, 1837- Garcsík Dávid, 1843-Bartók Pál (András fia építette 1851-ben a paplakot,

Vámosladány - a kultúrház és a templom

1864-ben a tornyot bádoggal befedette). 1870-től a következő lelkipásztorok laktak a parókián: 1870- Molnár Sámuel, 1899- 1941 Kiss Gyula, 1941-1948 Selmecy Árpád, 1955-1986 Fekets Emil, 2003-tól pedig Icsó Sándor.

„Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!”

- hírek, beszámolók az egyházközség életéből

Képzőművészeti alkotások versenye

Ezúton szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy a IV. CZPN keretén belül ismét megrendezzük az egyházmegyei képzőművészeti alkotások versenyt. /rajz, festészet, szobrászat/. Az alkotásokat kérjük 2014.április 23-ig eljuttatni Nagyövedre Antala Évához vagy személyesen átadni Zselízen az egyházmegyei lelkész-továbbképző alkalmával.

A verseny témája: Reménység

Mivel a téma sok mindent rejthet magában, ezért az óvodás és általános iskolások Igéje a 2Móz.14

a középiskolás és felnőtt kategória Igéje pedig a 2 Thessz.2,16-17.

A verseny kiértékelésére május 1-én kerül sor az egyházmegyei napon Vámosladányban.

A versennyel kapcsolatosan érdeklődni lehet a prismisantala@mail.t-com.sk e-mail címen, vagy a 0905-344524-es telefonszámon.

„Tápláltuk még eddig egymást remén(y)séggel” Bemutatkoznak az alkalom előadói

Bellai Zoltán

A Kaposvári Református Gyülekezetéről

Az 1881-ben alapított Kaposvári Református Egyházközség ma Somogy legnagyobb református közössége, amely 3.500 tagot számlál. Templomunk 1908-ban, gyülekezeti házunk pedig 1928-ban épült. Egyházközségünk területén mintegy 500 gyermek részesül hitoktatásban, van jól működő nőszövetségi és ifjúsági csoportunk. 2006-ban 42 gyermekünk tett konfirmációs fogadalmat. Kéthetenként

tartott családi istentiszteleteinken rendszeresen megtelik a 900 ülőhelyes templom.

Gyülekezetünk iskolát, idős otthonokat és vendégházat tart fenn, működteti az országos egyház balatonfenyvesi üdülőjét és az egyházmegye zselickisfaludi ifjúsági otthonát. Ebben az esztendőben (február 25-én) ünnepeltük templomunk felszentelésének 100. évfordulóját.

Egyházközségünk egy kiterjedt missziói terület központja. A megyeszékhelyen kívül Bárdudvarnok és Magyaratád anyae gyház-községekben, Kazsok-Büssü

társegyházközségben, Orci leányegyház-községben valamint több szór-ványban is vannak rendszeres istentiszteleti alkalmaink.

Jakab-Köves Gyopárka

1971-ben született. A Dunántúli Református Nőszövetség ifjúsági titkára, a nőszövetségi honlap szerkesztője. Civilben író, nemrég jelent meg A konokok címmel regénye a Magyar Naplónál, valamint novelláskötete, Istenhegyi fogadó címmel, a Magyar Nyugat Kiadónál. A reposzt.hu bloggere, négy gyermek édesanyja.

Gömöri lelkészzenekar

A gömöri lelképásztorok által alapított zenekar mintegy 3 éves múltra tekint vissza. Egy Rimakokaván tartott Konfi+ hétvégén szolgáltunk először együtt. Azóta rendszeresen dicsőítjük az Urat gyülekezeti, egyházmegyei és más, a Gömöri Egyházmegye határain kívül eső alkalmon. Zenekarunkban a következő személyek szolgálnak: Bihari László Richárd – keyboard, Nagy Ákos Róbert – dob, Mikos Tamás – gitár és basszus, Szarvas László – gitár és ének, Szarvas Erzsébet – ének, Varga Barbara (egyedüli nem lelkész tag) – ének.

Az együttesnek igazából nincs pontos neve, csak simán gömöri lelkészzenekarként szoktuk emlegetni, de ha lenne valami jó ötlet szívesen fogadjuk.

Dálnoky Annamária

Papp Viola

Élő reformátusok

- bemutatkoznak az alkalom előadói

Tabulatúra együttes

2000-ben alakultunk, zenekarunk a középkori, a reneszánsz, és a korabarokk, valamint a történelmi Magyarország területén valaha elterjedt magyar vonatkozású zene széles körben történő megismertetését, koncerteken, rendezvényeken, kulturális eseményeken való bemutatását tűzte maga elé célul. Műsorainkban kiemelt fontosságot tulajdonítunk nemzeti hagyományaink és történelmi múltunk zenei emlékeinek, ezért historikus hangszereken, lehetőség szerint korhű hangszerelésben játszunk; különösen érdekes ez a régi magyar zene esetében, itt ugyanis a ma élő magyar népzene archaikusabb elemei is megjelennek az előadás során.

A régi zene nagyon sokrétű, nagyon széles értelmezhetőségű fogalom; valójában sokkal nagyobb különbség van pl. egy későreneszánsz angol lantvirtuóz-zeneszerző műve és egy magyar históriás ének között, mint amennyi a köztük lévő évtizedek és földrajzi távolságok alapján lehetne. Így aztán a kor zenéjére vonatkozó, gyakran hiányos zenetörténeti adatok mellett sok minden marad az előadóra - igazából ezzel alakul ki egy régizenei csapat önálló hangja, eredetisége, és ez teszi ezt a műfajt változatossá. Az alapvető hangszerek mellett meg kellett tanulnunk érdekesebb, különleges régi instrumentumokon is játszani, ez pedig a koncertek hangulatát és az előadás hitelességét is emeli.

Hangszerbemutatókat is rendszeresen tartunk, és a közelmúltban ünnepelt Rákóczi-, Balassi-, Tinódi-, valamint a Zsigmond-, Szent Erzsébet-, Hunyadi Mátyás- és Kálvin-év tiszteletére emlékműsorokkal léptünk fel, többek közt a Felvidéken, ahol egyébként is évente több alkalommal szervezünk koncerteket, sőt, karácsonyi műsoraink 2001 óta rendszeresen elhangzanak az ottani magyar lakta falvak kis református templomaiban is.

A zenekar klubja 2004-től működött a Marczibányi téri Művelődési Központban, 2007 januárjától az Aranytíz Művelődési Központban, jelenleg a Szilágyi Dezso téri Református Templom gyülekezeti termében látogatható. Itt havonta egy alkalommal a régi korok zenéje és hangszerei elérhető közelségbe kerülhetnek mindenki számára.

Bölcsföldi András

Határon túliatlanság

Valaminek el kellene tűnni belőlünk.

Van, amire nehezen találunk szavakat, s még ha van is rá szó, lehet rossz. Ilyenek azok a magyarok, akik nem Magyarországi határain belül laknak. Logikus, hogy akkor ők határon túliak, mégsem helyes ez a kifejezés. Egyrészt számukra mi vagyunk a határon túliak, másrészt ez mégiscsak mesterséges határt von közénk. Vannak "inneniek" és "túliak". "Közelieliek" és "távoliak". Rossz a kifejezés, rosszat üzenünk vele, s rosszat terjesztünk vele magunkról. Persze nem a szóval van a probléma, hanem a mögötte lévő tartalommal. Mit gondolunk, ha kimondjuk ezt a szót?

Budapesti teológusokkal különös élményünk volt a közelmúltban. Szinte mindegyik hétvégén járjuk az országot teológusnapokon, kiszállásokon, s jó néhányszor megyünk egy félévben határon túli utakra. Nemrégén jártunk az ausztriai Felsőőrön, amivel gyakorlatilag körbezártuk magunkat, azaz mindegyik elcsatolt területen jártunk, szolgálva, erősítve a gyülekezeteket.

A Felvidékre rendszeresen járunk, jó kapcsolat alakult ki több gyülekezettel is, és besegítünk különböző egyházi építkezéseken és szolgálatokban. Különösen érdekes az, hogy már fizikai határátlépés nélkül megyünk egy olyan országba, amellyel kapcsolatban mégis érzünk határokat. Kárpátalja külön világ, a vallásosságnak és a hitnek olyan lelki és megfogható jeleivel találkozunk, ami

méltó a Vereckei-hágó széles perspektívájához. Aztán Erdély, amire a titokzatos, a varázs és végül is a tündérvilág kifejezés sem túlzás. Szinte mindig gazdagabban jövünk vissza, mint ahogyan megyünk. A Vajdaság, Szerbia még mindig úgy van előttünk, mint egy kicsit felfedezetlen vidék. Talán az ismeretlenségből is adódik, de talán másból is. Mégis szép példáit lehet látni az összefogásnak. Ennek éppen ellenkezőjét látjuk Horvátországban, Dél-Baranya és Szlavónia vidékén, ahol az egyik legkisebb egyháztestben látszik a fájdalmas ellentét, amit mi, így kívülről még érteni is nehezen tudunk, nem hogy megoldani. Pedig az egyházközösségek mindig nagy szeretettel láttak minket vendégül.

Szlovénia kis közösségének nagy templomépítő tervei szinte elkápráztattak bennünket, hogyan lehet a kicsiből is nagyot álmodni. És végül az ausztriai Felsőőr, amely a hagyománynak, a megmaradásnak a nyelvi határoknak is különös egyvelegét adja, sajátos viszonyokat teremtve.

Miért fontos mindez? Mert a december 5-tel szemben most lesz egy másik dátum, ez pedig az egységes Magyar Református Egyház megalakulása május 22-én, az alkotmányozó zsinaton. Tekintsünk reménységgel a dátum felé, s jó lenne úgy megélni, hogy a magyar reformátusaink valóban azt a nyitott szeretetet érezzék meg, amit egyébként is érzünk, ha találkozunk egymással.

Jó lenne eltörölni ezt a "határon túliságot", legfőképpen a szívünkben, s legfőképpen azért, hogy belőlünk tűnjön el most már mindenféle határ. Mert minden belül, a szívünkben kezdődik. Egyébként is egyre nehezebb igazi közösségre lelni, igazi,

őszinte emberekkel találkozni, miért ne lehetnénk mi, az egyház az olyan emberek gyűjtőhelye, akikben ez az igény állandóan dolgozik? Válságos időszakban lehetünk menedék-közösségek mindenki számára. És képviselhetjük azt a biztatást, amire mindnyájunknak szüksége van.

Nyilván nehéz egy kialakult szóra újat keresni. Sok egyéb kifejezést is használnunk, mint a "testvéreink", "elszakadt magyarság", "rokonaink", "véreink" fokozatait, nehéz eldönteni mi lenne az igazán jó. Nem tudom, de a "határon túlit" használva mindig egyfajta szorongás-érzés fog el. Valaminek el kellene tűnni belőlünk. Szavak tódulnak élelem: Félelem? Szorongás? Görcsök? Aggódás? Még mindig a félreértés lehetősége? A féltés? Mindezek évtizedes lerakódások. De hiszem, hogy meg lehet tőlük szabadulni.

Ha belül sikerül elrendezni a viszonyokat, megemészteni a fájdalmakat, gyógyítani a sebeket, a találkozások jó ízére emlékezve, akkor talán más lehet. A változásokra lehet készülni. Sőt kell is. Nekem is. Készüljünk erre az új, meghatározó dátumra őszinte bizalommal, nyitottan, imádsággal.

(forrás: 2009. parokia.hu)

Élő reformátusok

- bemutatkoznak az alkalom előadói

Rácz Tibor, lelkipásztor

1975.11.21-én születtem Rév-Komáromban. Édesapám, néhai Rácz László (1945-1989) csellóművész, tanár, karvezető és kántor volt. Édesanyám Nagy Márta köztisztviselő, jelenleg nyugdíjas. Őseim apai ágon dunántúli lelkészek, tanítók voltak: Szoboszlai István prédikátor, pápai tanár, akinek unokája, az én szépapám Szoboszlai Rácz András, Litéri és Királyszentistváni lelkész volt. Hetessy István szépapám vörösberényi, Faa István úkapám szentkirályszabadjai, Rácz Géza úkapám inotai, mohai, móri lelkész, majd esperes volt. Fiai közül István csákberényi lelkész, Dezső csurgói főgimnáziumi tanár, Elemér dédapám komáromi segédlelkész, majd sóki lelkipásztor, nyugdíjasként balatonalmádi presbiter volt. Szij úkapám családja Kocsról és Nagyigmándról került Komáromba. Molnár Julianna úkanyám révén rokonom Molnár Mária misszionárius.

Nagyapám komáromi segédlelkész, sóki, majd madari lelkész volt, felesége óvónő és kántor volt: a „Ki vagyok én” kezdetű szerzeménye a legismertebb. Jelenleg 6-an szolgálunk a családban lelkészként, unokatestvéreim többek között kántorok, énekkarvezetők, hitoktatók, gyülekezeti munkatársak. Anyai ágon mátyusföldi gazdák, presbiterek voltak őseim, Perbetén Madaron és Bátorkeszén, akik megtartották csendes órájukat, mélyen hívó emberek voltak, ezt a hagyományt adták át utódaiknak is.

Nővérem Simon Márta (sz. 1970) háromgyermekes anya, matematika-számítástechnika szakos tanár, hitoktató. Bátyám (sz. 1972) kétgyermekes apa, tanító, hitoktató, csellista, Miskolc-Tetemváron presbiter. Öcsém (sz. 1979) szintén családostól, a Szlovák Nemzeti Filharmónia csellóművésze.

Általános- és középiskolai tanulmányaimat szülővárosomban végeztem. A komáromi cserkészlet, bibliakör, énekkar alapító tagja, a gyermek-istentiszteletek egyik újraindítója és vezetője, az irodalmi színpad színjatszója voltam, önképzőkörben tevékenykedtem. Országos szavalóversenyen '97-ben prózamondásban 2. helyezést értem el.

Teológiai tanulmányaimat a Károli Gáspár Református Egyetemen kezdtem '93-ban, majd '99-ben a komáromi Kálvin János Teológiai Akadémián fejeztem be.

1999.10.1.-2001.10.1. között segédlelkészként szolgáltam Komáromban, pontosan 100 évvel dédapám, 60 évvel nagyapám után. 2001.10.02-án második lelkészékesítő vizsgát tettem, 2004.10.09-én Rimaszombában volt a lelkészszentelésem.

2001 októberétől 2008 szeptemberéig Budapest-Budahegyvidéken voltam beosztott lelkész. A XII. kerület iskoláival és számos óvodájával való kapcsolattartás, a hitoktatók munkájának koordinálása volt feladatomban, a gyermekek között végzett hétközi és hétvégi programok felelőse és fő szolgálattevőjeként. Az idősök közötti szolgálatban diakónusunkkal együttműködve munkálkodtam. A gyülekezet volumenének jellegéből adódóan a gyülekezeti feladatokat teljes körűen végeztem.

Családommal 2008-ban legutóbbi ingatlanvásárlásomat követően Gyermelyre költöztem. 2008-tól 2011-ig szabadidő szervező-könyvtárosként, e-tanácsadóként dolgoztam, a Falu TV szerkesztő-riportereként is tevékenykedtem, a Kistérségi Kulturális Kerekasztal meghatározó tagjaként építettem a helyi közösségen túl a kulturális kapcsolatokat. E-tanácsadó képesítést 2009-ben, könyvtárosi képesítést 2011-ben szereztem. Lelkészként ez idő alatt a kollégák állandó helyettesítője voltam. 2010.05.01-én kirendeltek a Tatai Református Egyházmegye Gerecei Szórványmissziója lelkésznek, ahol jelenleg is tevékenykedem. 2013.06.01-től az EMMI TFFÁT felzárkózási referenseként egyházi és civil koordinátori megbízatásban kormánytisztviselői megbízást teljesítek.

2001-ben kötöttem házasságot Budapesten Szabó Ritával (sz. 1976), aki végzettségei szerint középiskolai magyartanár, komparatiztikát végzett bölcsész, nyomdász mérnök, PR-menedzser és hitoktató. 2000-től egy szoftverfejlesztő cég PR-menedzsere, ezt követően a Magyar Rádió PR-osa, Elnöki Hivatalának vezetője, Archivumának újságíró-szerkesztője és dokumentátora volt. 2007-től a Polgári Magyarországért Alapítványnál Balog Zoltán személyi titkára. 2011-től a Társadalmi Felzárkózásért Felelős Államtitkárság kabinetfőnökének nevezték ki. 2004.01.10-én született Botond fiunk, 2009.05.15-én Rege lányunk, 2013.03.21-én Csenge. Hobbim a lovaglás.

Pengő zenekar

Saróka Liliána

Már gyermekkoromban érdeklődtem a zene, a művészetek iránt. Énekeltem, szavaltam, táncoltam néptáncsoportban, zongoráztam, kántorképzőben is tanultam, s több versenynek voltam eredményes résztvevője.

Egy versenynek köszönhetem azt is, hogy 2006 év végén gitárt vettem kezembe, és verseket kezdtem el megzenésíteni a gitár akkordok tanulásával egy időben. 2008 tavaszán már részt vettem a Tompa Mihály szavalóverseny megzenésített versek kategóriájában, ahol 3. országos helyezést lettem, 2009-ben 2., 2010-ben 3. és 2011-ben 1. helyeztet.

A 2008 nyarán megszervezett SZMAZE (Szlovákiai Magyar Zenészek Egyesülete) tehetségkutató verseny további ajtókat nyitott meg előttem, s egyre többen megismerhették zenémet.

A Kárpát-medence legkülönbözőbb helyein és fesztiváljain játszottam már, nem csak egyedül, de volt zenekarommal, a MoSaiC-kal is.

2009 őszén nagyon nagy megtiszteltetés ért. Én lehettem Révész Sándor felvidéki turnéjának vendége.

A megzenésített versek a műfajában forrt össze az, amit eddig tanultam, s tapasztaltam, s így próbálom zenémmel képviselni azokat az értékeket, amiket őseinktől kaptam.

A versmegzenésítés és zeneszerzés mellett próbálkozom versírással, újságírással, érdekel a fényképészet, és a képzőművészet is.

Jelenleg a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Közép-európai Tanulmányok Karán tanulok (magyar nyelv és irodalom – matematika tanári szakpárosítás).

Élő reformátusok

- bemutatkoznak az alkalom előadói

Millisits Máté

Egyetemi tanulmányaim:

ELTE BTK MŰVÉSZETTÖRTÉNET SZAK
DIPLOMA: 2005

Diplomamunka: A színes építészet a századfordulón Magyarországon

(Zsolnay-épületkerámia Budapest)

ELTE BTK Új- és Legújabb Kori Magyar
Történelmi Muzeológia szak

Diploma, 2007

Diplomamunka: Református templomok
Budapest (kiállítási forgatókönyv)

Külföldi (Erasmus) ösztöndíj:

Harangtörténelmi és muzeológusi kutatás az
Udinei Egyetemen (2005 tavaszán)

ELTE BTK Művelődéstörténelmi Doktori
Program (2009-2012 között Ph.d. állami
ösztöndíj)-A tanulmányok lezárása 2012-
ben abszolutóriummal.

Kutatási téma: A reformáció és a
reformátorok „kultusza” a magyar
protestánsok körében

Az Országos Muzsaki Múzeum Öntödei
Múzeumának gyökereinek
muzeológusaként 2005. november 1. óta,
2006. november 1. óta, pedig
segédmuzeológusként, 2012. január 1. óta-
2012. május 16-ig végeztem a múzeum
gyűjteményének feldolgozását. A
múzeum neve 2009-től a Magyar Műszaki
és Közlekedési Múzeum Öntödei
Múzeuma.

2012. június 1-től 2013. május 27-ig az
Iparművészeti Múzeum Kerámia és Üveg
gyűjteményének munkatársa

Műemlékvédelemmel kapcsolatos
munkáim:

Az elmúlt egy évtizedben a műemlék- és
múltárgyvédelem területének különböző
részterületein fejtettem ki aktív
tevékenységet. Az egykori Kulturális
Örökségvédelmi Hivatal Védési
Osztályának felkérésére 2007 és 2010
között számos református templom
(Kerkafalva, Kutas, Böhönye, stb.)
műemlékké nyilvánításához szükséges
védési dokumentációt készítettem el.

Az Öntödei Múzeum muzeológusaként
részletet vettem a Jásztelek községben
található öntöttvas keresztnek egyedi
múltárgyvédelméhez szükséges helyszíni
felmérésben.

Az elmúlt években számos kiállítást

rendeztem, amelyek bemutatták hazánk
épített örökségének egy-egy részterületét a
Zsolnay-épületkerámiáktól Lechner Ödön
szakrális építészetén át Pfann Egon építész
(1911-1973) életmű kiállításáig.

Főbb kutatási területeim:

Zsolnay-épületkerámia alkalmazásának
kutatása

2001 óta veszek részt a Budapesti
Városvédő Egyesület várostörténelmi
csoportjának szakmai munkájában.
Előadóként vállaltam szerepet a budapesti
Zsolnay- emlékeket a korábbi kerületi
felosztás szerint bemutató 10 részes
előadás-sorozatban, amely 2003
szeptembere óta, havonkénti
rendszerességgel került sorra.

A kutatás eredményei 2006-ban kerültek
publikálásra.

MM: A Fecchtig-háztól a fasori református
templomig

In: Budapest színes város

Zsolnay-épületkerámia Budapest.

Ernst Múzeum kiadásában

Millisits Máté (szerk.) Budapest, 2006. 50-
80. old.

Budapesti reformátusság tárgyi
kultúrájának kutatása

2003 óta a megnevezett téma folyamatos,
tudományos igényű kutatása.

A kutatás eredményei 2006-ban kerültek
publikálásra.

MM: Református egyházközségek
Budapest.

In: Kósa László (szerk.) Reformátusok
Budapest I-II.

Argumentum Kiadó, Budapest, 2006. 303-
467. old.

A reformáció és a reformátorok kultusza a
magyar protestánsok körében témájának
kutatása

A „Kálvin János 500 éve” című kiállítás
rendezése Debrecenben, a Tiszántúli
Református Egyházkerületi és Kollégiumi
Nagykönyvtárban 2009-ben.

A megnevezett téma rendszeres
publikálása a Reformátusok Lapja és
Presbiter című újságokban.

A Goldberger Textilgyár történetének
kutatása

2003-tól egyéves kutatói ösztöndíjban

koncertekként, hanem szolgálatként
értelmezik, és Isten cselekvését várják és
kérik a maguk és a jelenlevők életében.

Kis külső lelki ösztönzésre egy korábbi
zenekar (Nefes) felelevenítésével újította
meg 2011-ben a szolgálatát, új tagokkal
bővülve.

Tagok (ABC- sorrendben): Berecz Ágnes-
fuvola, Fazekas Zsuzsanna-ének, Fekete
Emese-ének, Fekete Vince-gitár, ének,
Győri Attila-cajon, Molnár Árpád-
zongora, Park James-basszusgitár,
Vontszemű Miklós-szólógitár

részesültem a Soros Alapítvány
támogatásával. Kutatási témám a
Goldberger-család, különösen az V. ker.
Arany János utcai Goldberger-ház
történetének feltárása volt.

A kutatás eredményei bemutatásra
kerültek 2005-ben a Textilműzeumban az
általam rendezett „Homo Faber” című
kiállításon, amely Dr. Buda-Goldberger
Leónak állított emléket.

Harangkutatás Budapest, vidéken és
külföldön.

Több száz harang felmérése.

Haranghangok rögzítése is 50 templom
esetében.

- 2006. augusztusában a Szerencs környéki
templomtornyokban (kb. 100 harang
felmérése),

- 2006. novemberében a Sárospatak
közeli templomokban. (kb. 60 harang
felmérése)

Társadalmi munkáim:

Szakmai-társadalmi tevékenységet a
Budapesti Városvédő Egyesületben
végzek alelnökként tagként, és a Város - és
Faluvédők Szövetségében választmányi
tagként.

Elnökségi tagja vagyok a Rákosmenti
Múzeumbarát Egyesületnek.

A Dics-action zenekar

A komáromi ref. gyülekezet ifjúságából
álló zenekar a Dics-action, + 1 nagy-
megyeri, de komáromban tanuló refor-
mátus lány (+1 lelkész, aki kilóg a fiatal
kategóriából). A zenekar "ragadvány" neve a
havi egyszeri ifi alkalom elnevezéséből
ered. Az összetett szó első fele, a "Dics",
Isten dicséretére, dicsőítésére utal. A zene-
kar tagjai életükkel, zenéjükkel, éneklésük-
kel Istent szeretnék dicsőíteni. Az "action"
pedig arra, hogy az alkalmakat nem

Élő reformátusok

- bemutatkoznak az alkalom előadói

Mészáros János Elek

Mészáros János Elek az alcsúti református egyház presbitere, aki korábban saját szórakoztatására énekelt, 31 évesen, 2001-ben kezdett el énektanulással foglalkozni az etyeki művészeti iskolában, Magdó Ildikó és Estefán Tünde tanítványaként. Már az első év után olyan énekeseket győzött le a III. Simándy énekversenyen, akik legmagasabb pontszámmal nyertek felvételt a Zeneakadémiára. Ekkor II. helyezést ért el és a nagy tenor özvegyétől még különdíjat is átvehetett. A verseny után, 2002-ben lett Nádor Magdának, a Zeneakadémia tanárának magánövé, akihez azóta is jár. 2005-ben a veszprémi énekversenyen operett kategóriában II díjat kapott. 2009-ben a Csendül a nóta nemzetközi magyar nóta énekverseny I. helyezette lett. 2012-ben Isteni sugallatra jelentkezett a Csillag Születik versenyre, ahol a reformátusok jelmondatával szívében "Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk" és a közönség szeretetével övezve jutott az első helyre. Az eredményhirdetés után, amikor közel 3 millió ember nézte feszülten a képernyőket, Pál apostol idézetével köszönte meg Istennek és a nézőknek a segítséget "Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam". Azóta már közel 300 fellépésen sikerült a nézők szeretetét viszonznia, mert előadásaiiban nem az üres szórakoztatás a főszerep, hanem az elgondolkodtatás és a tanítás. Legszívesebben a templomokban énekel, mert itt érzi magát a legjobban, hiszen mindig azt szeretné elérni, hogy amikor énekel az egész világ elhallgasson és Isten az égből mosolyogjon.

Egyházmegyei lelkésztoábbképző, Zselíz

Szeretettel hívom szolgatársaimat a 2014. április 23-án tartandó Egyházmegyei lelkésztoábbképzőre. ZST. Határozata értelmében minden lelkésznek évente egy egyházmegyei és egy egyetemes egyházi lelkésztoábbképzőn részt kell venni. Ennek tudatában próbáljuk megszervezni az idei egyházmegyei lelkésztoábbképzőnket. Melyre 2014. április 23-án de. 10 órai kezdettel kerül sor ZSELÍZEN a Magyar házban.

Program a következő:

1. 10 órakor TÓTH Zoltán garamlöki lelkész rövid áhítata
2. 10,45-től Dr. BODÓ Sára debreceni professzor előadása, az előadás megbeszélése.
3. 12,30-tól Ebéd, kávészünet.
4. 13,30-tól Dr. SZÚCS Ferenc budapesti professzor előadása, az előadás megbeszélése.

Lelkésztoábbképzőnk témája HÚSVÉT UTÁN- „Halál hol a te fullánkod?” Mindkét előadás ennek a jegyében hangzik majd el.

Maradok teljes tisztelettel és megbecsülő szeretettel: Kiss Pál esperes

Bodó Sára

Dr. Szűcs Ferenc

Időszerű

- programok, előzetesek, tájékoztatók, felhívások

Egyéb Kárpát-medencei programok, református rendezvények:**Református Zenei Fesztivál 2014 Budapest, 2014. május 24-25.**

Református Zenei Fesztivál Budapesten 2014. A 2004-ben indított zenei fesztivál ugyanazt a szándékot és gondolatot hordozta és hordozza ma is: Megőrizni, megmutatni református zenei kincsünket, kultúránkat a jelen és az utókor számára.

(Forrás: Református Zenei Fesztivál honlapja)

A neves fellépők között szerepel a Muzsikás, a Sebő együttes, a friss Kossuth-díjas Vujicsics, a Makám, Lovász Irén, a Djabe, Pál István "Szalonna" és Bandája, az Ismerős Arcok, a CimballiBand és a Misztrál – derül ki a szervezők ismertetőjéből.

A Böszörményi Gergely által szervezett fesztivál péntek este zsolttáros fáklyás menettel veszi kezdetét a Ráday utcán (Bakáts tér-Ráday utca-Kálvin tér), majd késő esti zenés áhítattal folytatódik a Kálvin téri református templomban, a 150 fős Egyesített Kórus közreműködésével és Balla Péter, a Károli Gáspár Református Egyetem (KRE) rektora igazolatával.

Szombaton az Ádám Jenő Zeneiskolában rendezik meg a református kórusok találkozóját, és ezen a napon kerül sor egy rézfűvós találkozóra is.

A XI. Református Zenei Fesztivál mindhárom napja alatt rendeznek kerekasztal-beszélgetéseket: pénteken Bogár László, vasárnap Bagdy Emőke vesz részt az eszmecsérén, szombaton pedig bemutatkozik a Budavári Márai Szalon Szigethy Gábor író vezetésével.

A fesztivál egyik fénypontjának ígérkezik az 500 fős

fesztiválkórus fellépése a Nemzeti Múzeum lépcsőjén május 24-én, szombaton.

A zenei programokat és beszélgetéseket kézműves és könyvvásár, valamint kreatív gyermekfoglalkozások egészítik ki, és természetesen hazai ételek és italok is terítékre kerülnek. A fesztivál helyszínei a Bakáts tér, a Ráday utca, a Lónyay utcai Református Gimnázium, a KRE Hittudományi Kara (Ráday u. 28.), a Kálvin téri református templom, a Bakáts téri katolikus templom, az Ádám Jenő Zeneiskola és a Nemzeti Múzeum lépcsője.

A szervezők közleménye szerint a Református Zenei Fesztivál küldetésének tartja, hogy a Magyarországi Református Egyház nélkülözhetetlen kulturális, társadalmi és hitéleti munkáját (missziók, szeretetszolgálat, iskolák, művészek stb.) saját egyháztagjai és a világ elé tárja. "Ezt a szándékunkat erősítette meg a Generális Konvent és a Magyarországi Református Egyház Zsinata azzal, hogy a Református Zenei Fesztivált a Református Egység Napja (május 22.) kiemelt kulturális rendezvényévé tette" – írják.

A XI. Református Zenei Fesztivál mellett az idén is megrendezik a Református énekek elnevezésű nagyszabású hangversenyt a Művészetek Palotájában, immár 13. alkalommal, június 28-án. Fellép a 350 fős Egyesített Kárpát-medencei Református Kórus, orgonán közreműködik Alföldy-Boruss Csilla.

Református Énekek Művészetek Palotája, Budapest, 2014. június 28.

A Református énekek hangversenyt, a Kárpát-medencei reformátusok legnagyobb zenei ünnepét 2002 óta azzal a céllal rendezzük meg minden évben, hogy ott a reformátusok használatára kiadott énekeskönyv zoltáiraiból és énekeiből koncertfelvétel készüljön professzionális előadók tolmácsolásában, amely CD és DVD kiadását teszi lehetővé. A ma már 370 főt számláló Kárpát-medencei Egyesített Református Kórust, kitűnő karnagyokat, szólistákat, kamarakórust és orgonistákat felvonultató koncertet egyre több »világi zenekedvelő« és külföldi vendég is látogatja. (Böszörményi Gergely kiadó, koncertigazgató)

Forrás: Művészetek Palotája honlapja

Már készül az lévai Esterházy emléktábla

A lévai magyarság is szeretne méltóképpen tisztelni Esterházy János emléke előtt, ennek érdekében emléktábla felállítását kezdeményezték.

Értesítéseink szerint a kezdeményezés Papp Zsolttól, a Reviczky Társulás alelnökétől ered. Az emléktábla adománygyűjtés eredményeként készül el. A lévai magyar társadalmi szervezetek fogtak össze a nemes cél érdekében, kezdeményezést a lévai magyarokon kívül a környékbeliek is támogatták, sőt Magyarországról is érkezett pénzdíj. „Ez nemcsak a lévaiak emléktáblája, hanem a Kárpát-medencei magyarság emlékhelye lesz. A kezdeményezésünkkel mi is hozzájárulunk Esterházy János rehabilitációjához. Ezt fontos ügynek tartjuk” – nyilatkozta a Felvidék.ma -nak Kassai Gyula, lévai református lelkes.

Továbbá hozzátette, gyűjtés több fázisban közel két évig tartott. A Lévai Református Egyházközség, a Lévai Magyar Asszonyok Ligája és a Reviczky Társulás hathatós támogatásával valósul meg a táblaállítás. Az alkotás a Czeglédi Péter Református Gimnázium udvarán tervezik elhelyezni. Ezzel kapcsolatban Kassai megjegyezte: „Magyar intézmény falán méltó helyen lesz, itt az ifjúság minden nap szembesül Esterházy hagyatékával. Az

épület a református egyházközség tulajdona, így meg tudjuk védeni az esetleges vandalizmustól.”

Az egynyelvű tábla alkotója Szatmári Péter, felvidéki származású,

jelenleg Budapesten élő restaurátor. Az emlékműre a „Nincs helye a lemondásnak” Esterházy idézet kerül, emellett a mártírt ábrázoló bronz dombormű, valamint születésének és halálának évszámái kerülnek. Mint megtudtuk, a márványtábla munkálatai már elkezdődtek.

Az ünnepélyes leleplezésre június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján lesz. Délután két órakor ekumenikus istentisztelettel veszi kezdetét az ünnepély. Ezt követően a gimnázium udvarán leplezik le az Esterházy emléktáblát.

Írta: Pástor Péter

Mi hír?

- a város és a régió hírei

Harangjaink hangjai összecsengenek (Békemenet a lévai reformátusok szemével)

Prágai teológusként éltem meg a magyarországi és a csehszlovákiai rendszerváltozást. Érdekes volt, mert a magyarországi folyamatokat látva, mi már tudtuk, hogy Csehszlovákiában is változás lesz. Budapesten, százazrekkel együtt vonultunk mi is, a dunai vízlépcső ellen tiltakozva és tudtuk, a Duna összeköti a népeket és nem szétválasztja. Soha sem felejttem el a prágai német nagykövetségen menedéket kereső keletnémetek ezreinek a lakasedését, amikor megnyílt előttük a szabadság útja. A népakarat előtt fejet hajtott a prágai kommunista rezsim. Tehetett más? Saját területén tapasztalta meg, hogy tehetetlen. Német állt német mellé. Az összetartozás ereje idegen földön is egyesítette őket, ellene nem volt fegyver és politikai eszköz. A prágai gyengéd forradalom bennünket is lelkesített, vágytunk a szabadságra. A csehekkel együtt vonultunk Prága utcáin. Változást akartunk, búcsút inteni a kommunista diktatúrának. Felemelő érzés volt. A Letnán, egy novemberi megmozduláson, egymillió ember gyűlt össze. Dubčeket és Havelt hallgattuk és őket éltette a tömeg. Végül a prágai várhoz vonultak az emberek. Mi, felvidéki fiatalok, református teológusok, úgy éreztük része vagyunk a történelemnek és ahányszor kivonultunk az utcára, a hazánkra, a szülőföldünkre gondoltunk. A szabadság másképpen köszönt a csehekre és másképpen szólt a mi magyar szíveinkbe. Ugyanaz a szó és mégsem jelenti ugyanazt. Mi, ebben a kettőségekben élünk már közel 100 éve. Bárhogy is igyekszik a felvidéki magyar azóta is megérteni a szabadság szót, az csak csehül hangzik neki, még ma is. Mert Prága nem Budapest és nem Komárom. Mert a cseh szó, nem olyan édes, mint a magyar szó. A mi szívünkbe a magyar szót és himnusz van véve nem a „Kde domov můj?”, vagy a „Nad Tatrou sa blýzka”. Hiányzott az igazi szív és a lélek, hiányzott az igazi magyar összetartozás és sorsközösség, ezt nem kaphattuk meg sem Prágában, sem Bratislavában, csak Pesten, vagy Felvidéken. Kilencvenhárom után új fővárost kaptunk. Bratislavát. Nem Pozsonyt. Naivan bízunk politikusainkban, autonómiáról álmodoztunk, ha kellett kivonultunk az utcákra, hogy a felvidéki magyar iskolákat védelembe vegyük. Tiltakoztunk az alternatív oktatás bevezetése ellen. Meg akartuk védeni Pozsonyt Bratislavától. Az alternatív oktatást nem vezették be, de 110 ezerrel csökkent a felvidéki magyarok száma. Lassan Komáromból Komárno lesz, Rimaszombatból Rimavská Sobota. Fogynak és kesergünk. Feladat van elég, küzdeni kell, nem feladni. A németek Prágában és Magyarországon a vasfüggöny ellenére is egymásra találtak. Számunkra, szülőföldünkön csak az önfeledás útja marad? Mi nem tudunk közösségként érezni, cselekedni, összefogni és küzdeni? Sokáig úgy tűnt, magunkra maradtunk és az

önbecsülésünk sem a régi. Nem vonultunk ki az utcára, pedig lett volna miért. Malina Hedvigért, Gútaért, a két-nyelvűségért, az iskoláinkért, a hiányzó déli infrastruktúra miatt, a hiányzó önrendelkezés miatt, stb. Hol vannak vezetőink, akik utat mutathatnának, hol vannak közösségeink, akiknek össze kellene fogniuk?! Olyanok vagyunk, mint a pásztor nélküli nyáj, amely szétfut, ha jön a feladat, vagy a lehetőség? Vagy, maradt még bennünk tartás és erő? Össze tudunk még fogni és meg tudjuk érteni, hogy csak rajtunk múlik minden? A kérdés az, lesz-e valaha békemenet Felvidéken, - értünk, a most még csak segéllyel beérő felvidéki munkanélküliekért, a leépített és elnéptelenedett magyar falvakért, a megszűnés ellen küzdő kisiskolákért, a közigazgatásilag kisebbségbe szorított magyar régiókért. Lesz, a jelenlegi megosztottság ellenére is biztosan eljön az ideje. A békemenet, a nevében is benne van, a háborúság, a megosztottság ellen való csendes, békés felvonulás. Erejét az összetartozás adja, nem a hangzatos szavak és szövegek. Nemcsak valami ellen való tiltakozást jelent, hanem főleg valami mellett való kiállást. A magyar Országgyűlés, 2010-ben, az állampolgársági törvény módosításával az egész nemzetet közjogilag egyesítette. 90 görcsös évig meneteltünk érte. Az egész nemzet mellett tették le voksukat a képviselők. Trianon óta először, kormány és Parlament, valamint az egész ország közösen hirdette, egy magyar nemzet van, amelyik összetartozik. Egy az ország, amely nemcsak virtuálisan létezik, amely nemcsak történelmi hagyományában egy, hanem közjogilag is. A magyar állam minden magyaré. Sőt, Bodrogszék, Zemplén, Bars, Gömör éppen úgy Magyarország, mint annak jelenlegi 19 megyéje. Alig tudunk mondani olyan magyarországi régiót, amelyik az országhoz hasonlóan nem lett volna 1920-ban megcsonkítva. Ennek ellenére ezek a régiók, a politikai határoktól függetlenül, a haza részei. Attól nem váltak el. Nélküle ma sem tudnak létezni. Az új államok is úgy kezelik ezeket a régiókat, mint idegen testet, amely ölükbe hullott, de nem tudják értékelni. Egyedül csak mi tudjuk az értékét. A mi hazánk és az Magyarország. Addig a miénk, amíg mi műveljük, amíg mi lakjuk be a földjét, addig a mi földünk, amíg a harangjaink hangjai összecsengenek. Áhol nem érnek össze, ott már a földünket elveszítettük. A református egyház harangjai 2009. május 22. óta újra összeérnek, együtt csengenek. Mi, reformátusok, nem engedjük többé, hogy politikai határok szétválasszanak bennünket. Tetszik, vagy nem tetszik a velünk élő nemzeteknek, ezt az egységet többé nem szakíthatják szét politikai határok. Ha szól a harang Nyírbátorban, ha szól a harang Bátorkeszin, Aradon, Munkácson ugyanaz az istenfélő nép borul le a templomban magyar nyelven imádni a Gondviselőt. Egy a hitünk, a nyelvünk, a

kultúránk, a sorsközösség is összeköt. Összetartozik a Felvidéken élő bodrogszék és vele együtt a Magyarországon élő bodrogszék ember és közösség is. Ha Felvidéken megfosztják az anyanyelvétől a nemzetet, ha Magyarországon fogy a magyar, az ugyanúgy fáj mindenkinek, ahogy a sikereknek is együtt örülünk. Ezt az összetartozást tapasztaltuk meg mi is a budapesti békemeneteken. Az első Békemeneten a családommal együtt vettem részt. Magyarországot mentünk oda. A hazánkért. Most, március 29-én, a gyülekezetem tagjaival együtt vettem részt a megmozduláson. Léván 500 lelkes magyar református közösség él. Egy közösséget építünk, amely szolgálni és gyarapodni akar. Építeni csak az a közösség tud, amelyik nem hasonlít meg önmagával, amelynek elődei is építettek, és amelyiknek nemcsak múltja van, de a jelenben képes áldozatot hozni és célnak látja a jövőndöt. Közösséget építünk, amelynek van Istene, hite, nyelve, identitása, hazája, küldetése. Azért tudtuk vállalni az utat, mert küldetést vittünk. Azért vállaltuk már kétszer is a lévai reformátusok lelkészük mellett a hosszú kassai utat (Alkotmányment), mert megértettük, hogy csak összefogással érdemes küzdeni jogainkért és célokért kitűzni magunk elé. Éltünk a református egyház adta autonómia jogával. Önállóan döntöttünk arról, hogy szóban és tettekben is kiállunk a nemzet mellett, küzdünk a jogainkért. Ezzel azt is üzenjük a többi lévainak, a nagygyerieknek, a losonciaknak és nagykaposiaknak, hogy a jövőben is számíthatnak ránk és mi is számítani akarunk rájuk. Mert e nélkül az összefogás és összetartozás nélkül, amely túlnó a határokon és az egész Kárpát-medencét egy új összefüggésbe, dimenzióba helyezi, nem tudunk létezni. Az egész Kárpát-medencét egy új közösségi térként kell értelmeznünk, ahol a velünk együtt élő nemzetekkel is egymásra vagyunk utalva és összetartozunk. Hogy a Kárpát-medencében élő népek és nemzetek egymással békében éljenek, előbb nekünk magunkat kell komolyan vennünk. Családunkban, közösségeinkben, egyházainkban kell példát adnunk egymásnak. Személyesen nekünk, családunknak, a közösségeinknek, önkormányzatainknak, református gyülekezeteinknek, az egész református egyháznak megvan a saját autonómiája, és önálló döntésre, autonóm döntésre vagyunk képesek. Külön-külön és majd egyszer eljön az ideje és együtt is. En hiszem, hogy van értelme a küzdelmünknek, van értelme az összefogásnak, a békemeneteknek, tiltakozásoknak minden ellen, ami elválaszt és minden mellett, ami összeköt. Ha kell csöndesen, békésen, ha kell fogakat összeszorítva, ha kell ajtókat döngöztetve kell menni. Erre tanít bennünket az evangélium is. Krisztus útja nem az önfeledás, hanem a megújulás, nem a félelem, hanem a kereszthordozás, a feltámadás. Krisztus útja az élet és az igazság útja. Mi is őt látjuk és követjük, benne bízunk és belőle merítünk erőt.

Kassai Gyula

Kiadja: Lévai Református Egyházközség • Szerkesztőség: Szt. Mihály u. 38, 934 01 Léva
• Főszerkesztő: Kassai Gyula • Főmunkatárs: Göbő Sándor
• E-mail: levaiorallo@refleva.com
• Nyomtatja: LVT Nyomda